

Finansministeren (Henning Dyremose):

Man kan jo altid lave en teoretisk vurdering af, hvad der kan ske. For så vidt angår f.eks. HD-studiet, som jeg har på fornemmelsen også fra det forrige spørgsmål er baggrunden for dette her, forholder det sig sådan, at ganske mange mennesker går på HD-studiet samtidig med, at de har gode indtægter. Det er også sådan, at mange af dem har taget andre uddannelser tidligere. Hvis jeg må tillade mig en personlig beklendelse, kan jeg gøre opmærksom på, at jeg har gået på HD-studiet, mens jeg var ansat som konsulent i virksomhedsledelse og havde fået en uddannelse som civilingeniør, der havde været helt gratis, og det ville i hvert fald ikke have afholdt mig og ej heller nogen på mit hold, hvis vi skulle have betalt et beskedent beløb for at få den uddannelse og dermed bidrage til, at der var mange andre, som også kunne få en uddannelse.

Min vurdering er altså, at den samlede effekt er, at antallet af personer, som får en uddannelse, bliver større, efter at vi har indført brugerbetaling, og derfor mener jeg, at hele udgangspunktet for spørgsmålet er forkert.

Jes Lunde (SF):

Jeg kan da også bekende, at jeg har læst til HD, og det skammer jeg mig ikke over, for jeg synes, det er godt. Jeg synes også, det er godt, at finansministeren har gjort det, for jeg har stadig det grundsynspunkt, at det er godt for samfundet, at vi uddanner os.

Jeg er ikke enig i finansministerens analyse, at alle derude skulle have gode indtægter, for der går også nogle, som ikke har nogen indtægter, eller som er ledige, men vi har nok en forskellig vurdering af, hvad effekten vil blive af dette her, og man kan jo ikke vide endnu, hvor mange der vil falde fra på grund af brugerbetaling.

Men så jeg vil gerne vende det om og spørge finansministeren, hvor stort et frafald han vil acceptere, før loven bliver trukket tilbage.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Det er klart, at jeg vil undersøge mange ting i forbindelse med, at jeg får stillet spørgsmål i Folketinget på alle mulige ressortområder, men det vil nu ikke være finansministeren, der tager nogen initiativer på dette område; det vil være undervisningsministeren. Det vil være under-

visningsministeren, der følger det nøje, og jeg er sikker på, at han derved vil se, at antallet af uddannede til stadighed forøges i kraft af det, vi har lavet her, og derfor vil jeg tro, at undervisningsministeren om nogle år vil indbyde mig til fest, hvor vi i begejstring kan fejre, hvordan vi sammen har forøget antallet af unge mennesker, der får uddannelse her i landet.

Jes Lunde (SF):

Jeg kan se, at undervisningsministeren er i salen. Ville det være tilladt formanden at give undervisningsministeren ordet, så han kan svare på, hvor stort et frafald man vil acceptere, før loven bliver trukket tilbage?

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Det glæder mig på denne måde at kunne starte en ny parlamentarisk tradition. Det er første gang . . .

Formanden:

Det er ikke tilfældet.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Det er det ikke? Så undskylder jeg. Min gamle lærer har garanteret mere overblik over den parlamentariske historie, end jeg har.

Men så vil jeg videreføre denne åbenbart allerede påbegyndte parlamentariske tradition ved at oplyse, at hver eneste øre, der ikke bliver brugt, fordi nogle melder fra, vil blive brugt til efteruddannelse af andre. Der er altså ikke nogen penge, der pludselig bliver i kassen, hverken hos finansministeren eller hos mig. Pengene vil blive brugt til efteruddannelse.

Det skal man huske, når man overvejer eventuelle ændringer i prispolitikken, for naturligvis kunne man overveje at sætte deltagerbetalingen ned nogle steder, men så er der, som finansministeren helt rigtigt sagde, færre penge tilovers, og så bliver der færre, der får en efteruddannelse, og her må vi altså vælge.

Formanden:

Jeg skal lige for en ordens skyld præcisere reglerne, da der blev talt om en ny parlamentarisk praksis. Det er tilladt en anden minister end den, der bliver stillet spørgsmål til, at tage